

Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr.

Den 11. april 2011

Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg har i brev af den 1. april 2011 stillet følgende spørgsmål nr. 14 (L 165 – Grøn Vækst), som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 14 (L 165)

Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 1. april 2011 fra DANVA, jf. L165 - bilag 7.

Svar

A. Årlige udbetalinger

DANVA foreslår en engangserstatning til grundejeren for 25 m. beskyttelseszone rundt om vandboringer i stedet for en årlig udbetaling pga. af ekstra administrationsbyrde ved disse både for landmanden og vandselskaberne.

Jeg skal bemærke, at når det er foreslået, at kompensation for udvidelse af beskyttelseszonen fra 10 til 25 meter omkring vandboringer gives som en løbende årlig kompensation, skyldes det et ønske om, at der kun skal gives kompensation for mistet indtjening på de arealer, der løbende er omfattet af anvendelsesrestriktioner. Det indebærer således, at erstatning vil ophøre ved lukning af boringer, hvorved det sikres, at der ikke gennem éngangserstatninger allerede er givet store erstatninger for tab, der alligevel ikke vil optræde.

Forslaget om en årlig kompensation er desuden begrundet i, at det årligt vil medføre en relativt lille kompensation, som selv for små forsyninger ikke vil påvirke vandprisen i nævneværdigt omfang. Endvidere vil der ikke skulle betales store éngangsbeløb ved etablering af nye boringer. For at nedbringe de administrative byrder påtænker Miljøministeriet at udfærdige ansøgningsblanketter og fornyelsesblanketter, som samtidig indeholder afkrydsningsfelter for de krævede tro- og love erklæringer i forhold til støtte efter EU's *de minimis*-regler.

Det er i denne sammenhæng forudsat, at vandværkernes/vandselskabernes administration det første år i gennemsnit vil andrage ca. 1 time pr. boring. Når kravet om kompensation hermed er registreret i vandværkernes/vandselskabernes administration, forudsættes det at være

relativt enkelt at håndtere fornyelser ind i de følgende år, idet vandværkerne/vandselskaberne i forvejen har kendskab til driften af vandindvindingsanlæggene.

Den samlede udgift til årlig kompensation på 429 kr. pr. boring og administration heraf er det første år skønnet til hhv. 2,145 mio. kr. og 2,75 mio. kr. eller i alt ca. 4,9 mio. kr. De følgende år vurderes udgifterne i alt at andrage ca. 2,4 mio. kr. Selv for husstande, der får vand fra mindre vandværker vil den årlige kompensation næppe overstige 20 kr. om året.

Til sammenligning kan en éngangserstatning (med udgangspunkt i en realrentesats på 4 %) beregnes til 10.725 kr. pr. boring og den samlede udgift vurderes til 56,4 mio. kr. inklusive administrative omkostninger. For husstande, der modtager vand fra mindre vandværker, kan dette resultere i en ekstraudgift i kompensationsåret på mere end 1.000 kr.

B. Sagsbehandling i forhold til maksimumstøttegrænsen

DANVA spørger om afkrævning af tro og loveerklæring ikke er en myndighedsopgave.

Jeg kan oplyse, at godtgørelsesordningen, der indgår i dette lovforslag, af EU-Kommissionen er blevet fastlagt som værende statsstøtte. Da godtgørelsen derfor skal gennemføres som *de minimis*-støtte gælder forordning 1535/2007 om anvendelse af EF-Traktatens artikel 87 og 88 på *de minimis*-støtte til produktion af landbrugsprodukter.

Ifølge forordningen skal medlemsstaten indhente en erklæring om, at det støttebeløb, der er ydet modtageren, ikke overskrider støtteloftet på 7.500 EURO (ca. 56.000 kr.) over en 3-årig periode. Såfremt loftet overskrides, skal medlemsstaten sikre sig, at den støtte, der overskrider loftet, anmeldes til Kommissionen eller tilbagebetales af modtageren.

Det vurderes ikke at være i strid med forordningen, at en privat virksomhed kan afkræve selve tro og love erklæringen fra grundejeren, så længe, at selve håndhævelsen af forordningen foretages af en officiel myndighed. I dette tilfælde vil ordningen blive konstrueret, så der ved bekendtgørelse fastsættes et krav om, at vandforsyningen skal afkræve en tro og love erklæring fra grundejeren om, at denne ikke overskrider støtteloftet ved at modtage godtgørelsen på de 429 kr. I det tilfælde, at vandforsyningen kan konstatere, at støttemodtager har overskredet støtteloftet, hvilket kun forventes at ske i ganske få tilfælde, skal dette indberettes til Miljøministeriet, der herefter står for selve håndhævelsen af forordningen. Hermed efterleves forordningen.

C. Udbetaling af støtte i tilfælde, hvor der foreligger en eksisterende aftale
DANVA spørger, om der skal udbetales et årligt kompensationsbeløb for arealer, hvorom der allerede er indgået en aftale og udbetalt en engangskompensation, eller hvor der foreligger en aftale om miljøvenlig driftsform.

Jeg kan oplyse, at det fremgår af lovforslagets specielle bemærkninger til § 6, nr. 3, at der foreslås indført en årlig økonomisk godtgørelse til de grundejere, der omfattes af det 15 meter udvidede pesticid-, dyrknings- og gødningsfri bælte omkring et vandindvindingsanlæg, som følge af forbuddet i den foreslåede § 21 b.

Der er i lovforslaget ikke taget stilling til, om udbetaling også skal ske til grundejere, som allerede har modtaget kompensation i forbindelse med indgåelse af en frivillig aftale om bestemte dyrkningsrestriktioner eller miljøvenlig drift af arealet.

Har grundejeren modtaget engangskompensation i forbindelse med etableringen af den fysiske sikringszone, dvs. de første 10 meter omkring boringen, skal grundejeren modtage kompensation for udvidelsen af de yderligere 15 meter.

Såfremt der grundet en frivillig aftale mellem grundejeren og vandværket/vandselskabet allerede eksisterer tilsvarende dyrkningsrestriktion, som fastsat i den foreslåede § 21 b, dvs. ingen dyrkning og anvendelse af pesticider og gødning i det udvidede areal, og grundejeren har modtaget kompensation herfor, skal grundejeren ikke modtage en årlig kompensation, som foreslået i § 6, nr. 3. Et ændringsforslag herom vil blive fremsat.

Endvidere vil tro og love erklæringen blive tilpasset herefter. Dvs. grundejeren skal i tro og love erklæringen oplyse, at han for det pågældende areal i forbindelse med en frivillig aftale ikke allerede har modtaget kompensation.

D. Flere lodsejere inden for 25 meter zonen

DANVA spørger til, hvordan kompensationen skal udbetales i tilfælde af flere lodsejere inden for de 25 omkring den samme vandboring.

Jeg kan hertil tilføje, at det fremgår af lovforslagets specielle bemærkning til § 6, nr. 3 (side 36), at ”Den årlige kompensation udbetales per vandindvindingsanlæg, der omfattes af § 21 b,...(....)” Herved skal forstås, at der kun kan udbetales én årlig kompensation per vandindvindingsanlæg. Der bliver derfor f.eks. ikke udbetalt to gange årlig kompensation såfremt to grundejere har hver sin matrikel inde i en beskyttelseszone, men hvor den ene grundejers matrikel f.eks. kun går 5 meter ind i beskyttelseszonen.

Godtgørelsen udbetales derfor kun til den grundejer, der har anlægget fysisk beliggende på sin matrikel.

Da kompetencen til at træffe afgørelse om udbetalingen af godtgørelsen delegeres til vandforsyningerne, er det derfor op til den enkelte vandforsyning at afgøre hvilken matrikel det pågældende vandindvindingsanlæg hører til.

E. Hvordan defineres et vandforsyningsanlæg?

DANVA spørger til definitionen af det vandindvindingsanlæg, som de 25 m beskyttelseszone skal omkranse.

Jeg kan oplyse, at med forslaget til § 21 b i miljøbeskyttelsesloven, foreslås det, at anvendelse af pesticider, dyrkning og gødsning til erhvervsmæssige og offentlige formål ikke må foretages inden for en radius på 25 meter fra et vandindvindingsanlæg, der indvinder vand til et alment vandforsyningsanlæg.

Et vandindvindingsanlæg omfatter borer, brønde og andre anlæg til indtagning af vand og endvidere vandbehandlingsanlæg og anlæg til udpumpning fra behandlingsanlæg, herunder eventuelle rentvandsbeholdere.

Der kan være særlig risiko for en umiddelbar forurening ved vandindvindingsanlæg, fordi oppumpning af grundvand kan skabe "undertryk" tæt på den enkelte boring og derved trække overfladenært vand hurtigt ned gennem jorden. Anvendelse af pesticider og gødsning i nærheden af et vandindvindingsanlæg udgør derfor en særlig risiko for grundvand og drikkevand. Da der ikke kan etableres et undertryk omkring vandbehandlingsanlæg og anlæg til udpumpning fra behandlingsanlæg, herunder rentvandsbeholdere, vil disse ikke være omfattet af bestemmelsen. Borer anses for den mest brugte form for vandindvindingsanlæg i forhold til indtagning af vand til et alment vandforsyningsanlæg.

Efter den foreslåede bestemmelse bliver der etableret et samlet beskyttelsesområde på 25 meter omkring en boring, der indvinder vand til et alment vandforsyningsanlæg. Der er tale om en 15 meter udvidelse af den eksisterende fysiske sikringszone på 10 meter. Der vil være tale om et 25 meters beskyttelsesområde omkring hver boring. Et 25 meters beskyttelsesområde kan, når flere borer er placeret tæt på hinanden på en kildeplads, overlappe hinanden. Kompensationen på 429 kr. udbetales per boring uanset om beskyttelsesområderne overlapper hinanden. Dvs. er der på en kildeplads 3 borer, som et vandforsyningsanlæg indvinder fra, skal vandforsyningen betale kompensation for de 3 borer, dvs. 1.287 kr.

F. Offentlige arealer

DANVA anfører, at det ikke er rimeligt, at staten og kommuner kan opkræve erstatning for arealer udlagt til offentlige formål, og anfører, at dette bør udgå af lovforslaget.

Jeg kan oplyse, at arealer, hvorpå et vandindvindingsanlæg er placeret, ikke nødvendigvis er udlagt til offentlige formål. Kommunen eller staten kan principielt dyrke jorden på et af kommunen eller statens ejet areal eller have bortforpagtet arealet til en forpagter. Kommunen eller staten vil derfor kunne have et driftsøkonomisk tab i forbindelse med forbuddet mod ikke at dyrke, gøde eller sprøjte arealet omkring et vandindvindingsanlæg. Derfor skal kommunen og staten kunne ansøge om godtgørelse.

Karen Ellemann

/

Helle Pilsgaard